

BATAK

YAZAN: İSMAYİL HAKKI BALTACIOĞLU

ÖZET — Ressam olan Ahmet, yakışıklı dürüst ve kadımlar ta rafından çok sevilen bir genedir. Arkadaşları arasında Aydın adındaki güzel bir kıza sever. Aydın ise Ahmet'in sevgisine rafdarda bujunur.

— 30 —

— Fakat kim bilir, şahsiye tim hiç değışmeden bu ideal ka dınla günün birinde belki de karşılaşırım. Hem o kadının bu kadının olmadığı neden bel li?

Piraye gülümsiyordu:

— Elbet.. Hiç meyus olma malı. Evet, belki de günün bi rinde.. Siz idealist bir insan sı nız. dayı. Kötümserlik size hiç yakışmaz. Bu kadını da varın tecrübe edin. Kimbilir, belki de.

Ahmet muztarip, sanki kendi kendine söyleniyordu:

— İnsan gerçekte bukadar çok temas ettikten. onun çıp lak gövdesiyle bukadar sar maş dolaş olduktan sonra ar tuk huzura kavuşabilir mi, bil mem ki?

Piraye diyordu ki:

— Dayıcığım, belki öyle. Fa kat çare yok! Kendinizden baş ka biri misiniz? Hayır! Kendi nizden vazgeçmek istiyor mu sunuz? Hayır! Ohalde yapacak şey, nedir? Bu yeryüzünde an laşabileceğiniz insanları ara mak. Bulursanız, anlamak. Bu lamazsanız, önce, yine ara mak. Bir ideale inanmak, her şeyden önce ona kavuşmak i çin pratik bir yol değildir. I nanmak için inanırız. Ona ka vuşamayacağımızı bilsek bile, yine de ona inanırız. İnsanlı ğin en büyük idealleri de aşı ğı yukarı kavuşulamıyacak o lanlar değil midir? İşte hüri yet, adalet, müsavat, kardeş lik, insanlık, barış idealleri!

inanmalı, yalanlara bile inan mali!

Piraye'nin bu sözleri Ahmet' in benliği üzerinde çok derin tesirler bırakmaktan geri kal madı. Niçin böyle oldu? Bu nun sebebini anlatmak için Pi raye'nin ahlaki ve fikri şahsi yetinden biraz olsun bahsetme liyiz.

Piraye liseyi yarım yamalak

bitirdikten sonra sözlerine ya bancı kelimeler karıştıran, ağ zını yayararak, yahut dişlerini sı karak konuşan züppe kızlardan değildi. Piraye Çamlıca Kız Li sesi'nde öğrenilmesi mümkün olan her şeyi öğrendikten, Fran sızca'yı, Almancayı okuduğu nu anlayacak kadar, elde ettik ten sonra sert bir psikoloji, sosyoloji, estetik öğrenimine kendini verenlerdendi. Piraye' nin kültür sahibi bir kız yetiş mesinde dayısının büyük etkisi olmuştu. Ahmet ona iki değer li huy kazandırmıştı: samimi olmak, her yazılı şeye kanma mak. Samimilik, Piraye'nin ru hunu düşmekten, bilimli şüp he ise zekasını körleşmekten kurtarmıştı. İnsanlarla olan bütün işlerinde birinci kuralı kullanıyor, fikirlerle olan bü tün savaşlarında ikincisine baş vuruyordu. Az zamanda okuduk larını, gördükleriyle, denedikle riyle kontrol edecek hale gel di, insan denilen sırlı gerçeği anlamaya başladı. Piraye Ah met'in yalnız yiğeni değil, hem de fikir arkadaşıydı. İşte Ah met için Piraye bu idi.

Onun sözleri herhangi insa nun, herhangi lâfçının ki ola mazdı. Ahmet Piraye'nin yaptı ğı ruh tahlillerine çok önem ver mişti. Ahmet, gençliğin başlan gıcından beri daldan dala atlı yan bir kuş gibi kadınların ru huna gidip konuyor, bir za man durduktan sonra bir baş kasına yerleşiveriyordu. Bu hal bir gönül sarrafının hali değilmiydi? Sahi, bu işin so nu nereye varacaktı? Bu gidiş le yeryüzünde sevecek kadın bulamıyacağa benziyordu. Son ra ne yapacaktı?

Ahmet iyice sarsılmıştı. Ken dini topladı en yeni konusu o lan kıza iyice meşgul olma ya karar verdi. Kız Ahmet'e dur mayıp bakıyordu. İstekle, hay ranlıkla, alık alık bakıyordu. Bir aralık dayanamadı, kalkıp bitişik masada oturan tanıdık larının yanına geldi, oturdu. Ahmet'in sesini iyice işitmek is ter gibi ondan yana eğilmiye başladı Kız arada bir dansa kalkıyor, yine de başı hep Ah met'ten yana sarkıyordu. Ah met kızın bu aşırı düşkünlüğü karşısında artık ürkmeye baş lamıştı.

Ahmet'in boş durduğu yok tu. Genç kızın bu ilgisini heye canla karşılıyor, onun müstes na şahsına karşı duyduğu de rin sempatiyi fırsat düştüğe duyurmakta gecikmiyordu. Ah met kıza herhangi çapkın bir erkeğin güzel bir kadına bak tığı gibi bakmıyor, bir sanatçı nun güzel bir esere baktığı gi bi bakıyordu. Kız Ahmet'in bu ilgisini gördükçe ona daha çok bakıyor, gözleriyle her şeyi söylüyordu.

İLK GORUŞME

Ahmet kızla görüşmek için tabii bir vesile aramakta idi. Günün birinde onun gönderdi ğini kuvvetle sandığı şu kısa mektubu aldı:

«Mademki o da beni istiyor, öyleyse beni arar. bulur.»

«Seza.»

Ahmet bu mektubu okuduğu zaman şaşakalmıştı. Kızı bu şekilde kısa bir mektup yazmı ya zorlayan sebep neydi? Ah met tahlilini yapıyordu. Bir kere bu kız çok bönüdü, kur nazlık nedir bilmiyordu. Son ra aşk işlerinde acemi idi. Hen de Ahmet'e karşı dayanılmaz bir sevgi besliyordu. Bütün bu haller bir araya gelince bu çocuk ça mektubu yazması pek güzel anlaşılıyordu. Kız hem Ah met'e gelmek, sokulmak isti yor, hem de sıkılıyordu. Zaten bakışlarından da bütün bun lar anlaşılıyordu. Bu bakışlar hem dargın, hem barışık hem, sert hem yumuşaktı. Ahmet bu yabancı kıza nasıl sokulmalıyd ı?

Bir gün Ahmet yine Sürey ya Sineması'nda idi. Balkonda dolaşıyordu. Seza iki kolunda iki arkadaşı, Ahmet'in önün den sık sık geçiyordu. Ahmet ufak bir kağıt parçasının üle rine şu kelimeyi yazdı: «Adre siniz?» Kağıdı buruşturduktan sonra kızın görebileceği bir ye re atıverdi. Sonra dönüp bak tı. Kız kağıdın olduğu yere gelince hemen eğilip aldı, sa kince çekildi gitti.

Seza Ahmet'e adresini bildird i. Ahmet de Seza'ya mektup yazdı. Çarşamba akşamı 7, 10 Kadıköy vapurunda bulunma stını söyledi. Seza randevuya geldi.

Konuşmaya başladılar.

(Devamı var)

Boğaziçi Üniversitesi

Arşiv ve Dokümantasyon Merkezi

Kişisel Arşivlerde İstanbul'da Bilim, Kültür ve Eğitim Tanıtımı

Ismayıl Hakkı Baltacıoğlu Koleksiyonu

BLTWRT0200902